

Знаменита при Марицѣ рѣкѣ битка, дѣ е имало и Сърби, станѣла (1371). Въ неж година умрѣлъ Александръ царь Българьмъ и на мѣсто му са вѣцарилъ Шишманъ. Отъ него зѣлъ Муратъ за женѣ сестра му, то есть, Александровѣ дѣщерж, и послѣ Муратъ са билъ съ Българи и зѣлъ нѣкои си Търновскы страны и други мѣста.

Спорадъ Сърбскы лѣтописи Бамзитовъ походъ въ Сърбиж и поставление Стефана княза Лазарова сына на деспотство было въ 1389. Послѣ того Бамзитъ отишалъ на Влашко противо Мирча и станѣло голѣмо крвопролитие. Бамзитови паши и войводи были убити. Тамо са погибли Костадинъ Драговичъ и Марко Краљевичъ. Отъ тамо Бамзитъ са вратилъ прѣзь Дунава и билъ са съ Шишмана, уловилъ го и го оубилъ. (А единъ сынъ Шишмановъ побѣгнѣлъ у Видинъ при стрыка си Страшиміра, спорадъ Царственика). И тогава Турци завладѣли Българиж. Сърбски лѣтописи относжтъ таж битка въ Влашко 1395, а срѣжение станѣло, по Българскимъ лѣтописцамъ, на равнины, близъ Букуреща, въ Краювскы пѣтъ, кое мѣсто нынѣ са зѣве *калугереве* или *калугеренъ*.

Въ 1397 или 1398 Бамзитъ отишалъ на западнѣ странѣ Дунава и завладѣлъ тамъ нѣщо си, плѣнилъ Страшиміра и подчинилъ го себѣ. А други Български извѣстыя казвѣтъ, чи Страшиміръ и съпруга му Ирина скончали са 1457. нѣ кой Страшиміръ? не извѣстно, може бы сынъ. Подиръ Бамзита са вѣцарилъ Челеби Солиманъ. Той Челеби са съжзны войскы Сърбы и Българи и Муса (братъ му?) воювалъ противо Царыградъ, нѣ былъ побѣденъ при Космидиж (1410). Муса осаждалъ и Ново-Бърдо, и кѣту са върнѣлъ отъ тамъ билъ са съ Българи (Страшиміровы?) и погинѣлъ при Искъръ рѣкѣ.

Мохамедъ I, сынъ Бамзита първаго, наслѣдилъ брата си Муса, 1413. Той установилъ пакъ Турское поклатено отъ Тамерлана царство. Той покорилъ и умирилъ Българиж, и първы отъ Султановъ съставилъ флота (военни кораби).

Одринъ (Едрене) е паднѣлъ подъ турскѣ власть по нашимъ лѣтописцамъ 1371. а по днѣшны изслѣдователи Европѣйцы 1360—1366. (Вишъ Dictionnaire Général de Biographie et d'histoire). Въ тѣхъ врѣмена страшна чюма е опустошала Българиж и други заразительни болести, двѣ цѣлы години непрѣстанно. Той страшень моръ до толко е былъ, щото чѣловѣчски трупове стоѣли незакопани и ѣлигы кучета и диви звѣрюве! кучета и звѣрюве са настървили и побѣсиѣли до толко, щото и живы чѣловѣцы умъртвѣли! Освѣнь того владала и гладъ по сичкѣ Българиж и Македониж. А то сичко е было